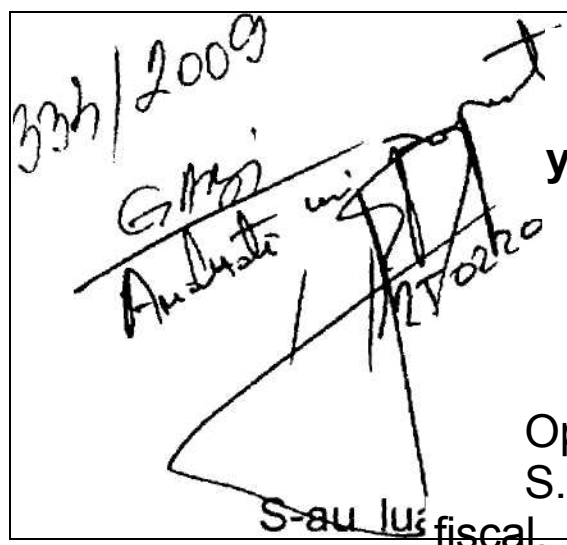

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSAR NR.

INTRAT NR.

OPERATOR

DECIZIA CIVILĂ NR.

yt Ședința publică din

Operațiuni Vamale x în contradictoriu cu reclamanta intimată
S.C. X S.R.L. x, având ca obiect contestație act administrativ

S-a luat în examinare
recursurile declarate
de pârâtele recurente
Direcția Generală a
Finanțelor Publice x și
Direcția Regională
pentru Accize și

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă consilier juridic în
reprezentarea pârâtei recurente D.G.F.P. x și avocat în reprezentarea
reclamantei intimate, lipsă fiind pârâta recurentă D.R.A.O.V. x

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, după care
reprezentantul reclamantei intimate depune în dosar dovada că autoturismul în cauză
nu este nou.

Nemaifiind formulate cereri, instanța acordă cuvântul în dezbaterile
recursurilor.

Reprezentanta pârâtei recurente solicită admiterea ambelor recursuri

Reprezentantul reclamantei intimate solicită respingerea recursurilor și
menținerea hotărârii atacate cu cheltuieli de judecată.

CURTEA

Deliberând asupra recursurilor de față, constată următoarele : **Prin cererea înregistrată la Tribunalul Arad la data desub nr.....**, reclamanta S.C. „ X ” S.R.L. a chemat în judecată pârâtele Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, solicitând anularea deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.privind suma delei cu titlul de datorie vamală și anularea deciziei nr.a DGFP Arad și a dispoziția nr.DRAOV Timișoara de respingere a contestației împotriva deciziei nr.și obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că în urma controlului efectuat în data de.....2008 de către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, prin care s-au verificat operațiunile de import export, în perioada anilor 2003-2007, pentru produsele energetice accizate s-a constatat că ea a importat și comercializat aditiv motorină, aditiv antiîngheț combustibil și aditiv antiîngheț

motor» încadrate la codul tarifar 38.11.90.00 și 38.11.90.01, pentru care organele ' de control au considerat că se datorează accize și astfel au stabilit în sarcina ei obligatia de plată a sumei delei cu titlul de datorie vamală, emițând și Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare nr..... Contestația ei împotriva deciziei a fost respinsă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara prin Dispoziția nr....., iar Contestația împotriva acestor acte a fost respinsă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad prin Decizia nr.cu motivarea că produsele importate de ea fac parte din produsele energetice supuse accizelor și că în mod eronat au fost încălcate dispozițiile art. 96 alin. 5 indice 1 din OUG nr. 158/2001, pentru perioada 21.06.-18.09.2003 și dispozițiile art. 175 alin. 3-4 din Cod Fiscal pentru perioada 04.03.2004-17.12.2007, întrucât aceste produse sunt supuse accizelor. Contrar acestor susțineri aceste produse, constând în soluție aditiv motorină de curățare care se introduce în motorină în scopul curățării injectoarelor și soluție aditiv antiîngheț (antigel) care se introduce în combustibil în scopul împiedicării înghețului, acestea nu se regăsesc printre uleiurile minerale limitativ enumerate de dispozițiile legale arătate mai sus, ca fiind supuse accizelor. Produsele comercializate de ea au drept scop curățarea motoarelor și împiedicarea înghețului combustibilului și nu pot fi utilizate ca și combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor și nici nu au drept scop creșterea volumului final al carburantului și în consecință nu sunt generatoare de accize.

Pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, deși legal citată, nu s-a prezentat în instanță și nici nu a formulat apărări în scris.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad a solicitat, prin întâmpinare, respingerea acțiunii reclamantei cu motivarea că, contrar susținerilor reclamantei produsele respective au ca efect creșterea calității și implicit și creșterea volumului final al carburanților și în consecință corect organele vamale au stabilit că aceste produse importate de reclamantă reprezintă produse accizabile și ca atare în conformitate cu prevederile art. 26 alin. 5 din OUG nr. 158/2002 și respectiv art. 175 alin. 1 și 5 din Cod Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, reclamanta a fost obligată la plata accizelor, TVA și majorările de întârziere aferente, în sumă totală de 40.660 lei.

Prin sentința civilă nr.....2008, Tribunalul Arad a respins acțiunea în contencios administrativ, fără cheltuieli de judecată.

Prin decizia civilă nr.....2009, Curtea de Apel Timișoara a admis recursul declarat de recurenta SC X SRL împotriva sentinței civile nr.....2008 pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr./2008 în contradictoriu cu intimații Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și a casat sentința recurată, trimițând cauza spre rejudecare la Tribunalul Arad, pentru următoarele considerente:

Se impune efectuarea expertizei solicitate de reclamantă având ca obiect stabilirea dacă produsele importate de reclamantă sunt de natură a crește volumul final la carburanților pentru ca astfel să fie incidente dispozițiile OUG nr. 158/2001 art. 26 alin.5 întrucât, așa cum arată și pârâtele prin întâmpinări, actele de impunere fiscală emise în sarcina reclamantei au avut în vedere importurile efectuate în perioada 21.06.2003 - 17.12.2007. Dacă pentru perioada 04.03.2004 - 17.12.2007 acestor importuri li s-au aplicat prevederile art. 175 alin. 4 din Codul fiscal, potrivit căruia este impozitat drept carburant orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat drept carburant sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al carburanților, aceeași situație nu se reține și pe perioada aplicării prevederilor OUG

nr. 158/2001 completată și aprobată prin Legea nr. 523/2002, care la art. 26 alin. 5 arată că este impozitat drept carburant orice produs utilizat sau pus în vânzare drept carburant ori component pentru a crește volumul final al carburanților Intimatele au invocat aceste dispoziții legale pentru a supune impozitării produsele importate de reclamantă cu DVIși DVIarătând că aceste produse sunt de natură a crește volumul final al carburanților. În privința accizării produselor importate de reclamantă sunt aplicabile reglementările distincte cuprinse în OUG nr. 158/2001 și respectiv în art. 175 alin. 4 Cod fiscal, acestea din urma introducând în noțiunea de carburant și aditivii.

Cauza a fost înregistrată din nou la Tribunalul Arad în data de.....2009, în dosarul nr. 2002....

Pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara a solicitat respingerea acțiunii.

Prin sentința civilă nr.....2010, pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr.2009, instanța de fond a admis în parte acțiunea reclamantei S.C. „ X S.R.L, anulând decizia nr.2008 pentru regularizarea situației privind obligațiile stabilite de controlul vamal emisă de pârâta DRAOV Timișoara, precum și decizia nr.2008 a DGFP Arad, și respingând cererea de anulare a deciziei nr.....2008 a DRAOV Timișoara.

Din probele administrate în cauză, instanța de fond a reținut următoarele:

În data de.....2008 Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara - Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală a întocmit procesul verbal de control, înregistrat sub nr.....2008, în urma controlului ce a avut ca obiect verificarea operațiunilor de import - export pentru produsele energetice accizabile în perioada 2003 - 2007. S-a reținut că reclamanta a importat în perioada 2003 -2007 „aditivi” cu diverse destinații: aditivi de benzină, aditivi antiîngheț combustibili, aditivi de motorină, aditivi motorină antinoxide, aditivi motorină pentru curățarea sistemului de alimentare, întocmind 14 declarații vamale. Mărfurile au fost încadrate la codul tarifar 3811.90.00. și 3811.90.01, poziții ce se află în nomenclatura combinată, de la data importului, între codurile tarifare ale „uleiurilor minerale” precizate la art. 175 alin. 1 lit. k din Codul fiscal. Ulterior, aceste mărfuri (ce aveau ca destinații: aditiv motorină - se introduce în motorină pentru curățarea injectoarelor, aditiv antiîngheț combustibil - se introduce în motorină și mărește punctul de îngheț al motorinei; aditiv benzină - se introduce în benzină și mărește punctul de îngheț al acesteia) au fost comercializate. În concret, reclamanta a efectuat în perioada 21.06.2003 - 18.09.2003 două operațiuni de import cu DVI nr.....2003 și DVI nr.....2003 având ca obiect aditivi pentru care nu a achitat accize. La datele acelor importuri era în vigoare OUG nr. 158/2001 completată și aprobată de Legea nr. 523/2002, astfel că organul vamal a ținut cont de prevederile art. 26 alin. 5 ce privește „orice produs utilizat sau pus în vânzare drept carburant ori component pentru a crește volumul final al carburanților”. În perioada 04.03.2004 - 17.12.2007 reclamanta a efectua 12 operațiuni de import:..... Pentru aditivii importați cu această ultimă declarație vamală, reclamanta a achitat accize la data efectuării operațiunii vamale, dar nu și pentru celelalte. Astfel, pentru primele 11 operațiuni organul vamal a considerat că sunt aplicabile prevederile art. 175 alin. 4 din Codul fiscal ce privește

„orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat drept carburant sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al carburanților”.

În baza acestui proces verbal, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara a emis decizia nr.....2008 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal prin care a stabilit în sarcina reclamantei următoarele obligații fiscale:lei accize;lei TVA;lei dobânzi +lei majorări de întârziere + lei cu titlu de penalități calculate toate față de suma ce reprezintă accizele;lei dobânzi +lei majorări + ... lei penalități calculate la TVA.

Reclamanta a formulat contestație administrativ fiscală prin care a cerut anularea procesului verbal de control și a deciziei de impunere.

Prin decizia nr.....2008 pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a respins contestația reclamantei împotriva deciziei nr.....2008 și a declinat competența de soluționare a contestației având ca obiect procesul verbal de control în favoarea Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, care s-a pronunțat prin decizia nr.....2008 în sensul respingerii contestației.

La filele 14-63 ale dosarului format în rejudecare au fost depuse de reclamantă traduceri din limba engleză a facturilor cu care au fost achiziționate mărfurile de mai sus, însoțite de declarații de conformitate și certificate de calitate: factura nr.....2006, factura nr.....2005, nr.....2006 cu care au fost cumpărate de lacu care reclamanta a cumpărat produs „tratament Diesel” de lacu care reclamanta a achiziționat de laproduse încadrate în codul tarifar 38119000: „tratament Diesel”, „soluție tratare Diesel”, „soluție tratare motorină”, „octane Booster” (pe aceste facturi reclamanta a subliniat și produsele „soluție tratare benzină” înscris la codul 38249045 și „antigel” înscris la codul 38200000); factura comercială nr.cu care reclamanta a cumpărat de lainclusiv „soluție tratare benzină încadrată la codul 38249045, dar și „octane Booster” și „soluție tratare motorină” înscrise la codul 38119000, factura înregistrat acela Vama Română la 17.12.2007 cu care reclamanta a achiziționat de laSUA produsele „soluție tratare Diesel” și „soluție tratare benzină” încadrate la codul 38119000.

Având în vedere faptul că în procesul verbal de control nr.....2008 și decizia nr.....2008, organul vamal a specificat faptul că a calculat accize cu TVA, majorări de întârziere, dobânzi și penalități pentru produsele încadrate la codurile tarifare 38119000 și 38119001, instanța nu va lua în considerare produsele subliniate de reclamantă pe facturile de mai sus ce sunt încadrate la codul 38249045, întrucât acestea nu fac obiectul prezentului proces.

În cauză a fost realizat raportul de expertiză de către d-l expertce a concluzionat următoarele: produsele importate de reclamantă nu sunt aditivi, deoarece nu ameliorează calitățile combustibile ale carburanților (cifra octanică, indice diesel, putere calorică) și nu le adaugă noi calități, ci se utilizează pentru protecția motoarelor, scăderea temperaturii de congelare și reducerea noxelor. Aceleași produse nu sunt carburanți. Întrucât nu posedă proprietățile

S O,;

specifice carburanților și nici aditivi deoarece nu se utilizează pentru Codificarea calității carburanților. Codurile acestor produse nu se regăsesc între cele ale uleiurilor minerale pentru care se datorează accize stabilite de art. 175 alin. 2 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal. Se introduc în carburanți în cantitate foarte mică (sub 0,5%) așa încât nu măresc volumul total al carburanților. Utilizarea produselor achiziționate de reclamantă ca și carburanți nu ar fi utilă, datorită prețurilor mult mai mari decât ale benzinei și motorinei per kilogram. Produsele 3811.90.00 și 3811.90.01 nu se regăsesc nici în art. 2a alin. 1 al Directivei nr. 94/74/CE a Comisiei Europene prin care se stabilesc denumirile și codurile uleiurilor minerale supuse accizării.

Secțiunea a 4-a din OUG nr. 158/2001 privind regimul accizelor (abrogată prin art. 298 din Legea nr. 571/2003 - Codul fiscal) reglementează accizele pentru uleiuri minerale. Art. 26 prevede următoarele:

„(1) În accepția prezentei ordonanțe de urgență, prin uleiuri minerale se înțelege următoarele produse:

- a) gudron de huilă, de lignit sau de turbă și alte gudroane minerale;
- b) benzoli, toluoli, xiloli, uleiuri de creozot;
- c) uleiuri brute din petrol sau uleiuri din minerale bituminoase;
- d) uleiuri din petrol sau uleiuri din minerale bituminoase, altele decât uleiurile brute;
- e) gaz de sondă și alte hidrocarburi gazoase;
- f) vaselină, parafină, alte tipuri de ceară minerală și produse similare;
- g) cocs de petrol, bitum de petrol și alte reziduuri de uleiuri din petrol sau din minerale bituminoase;
- h) amestecuri bituminoase; i) hidrocarburi aciclice; j) hidrocarburi ciclice:
 - benzen, toluen, xilen și amestecuri ale acestora în orice proporții;
 - amestecuri de izomeri ai benzenului, toluenului și xilenului;
 - concentrate și extracte aromatice, inclusiv cele rezultate din procesul de producție a cocsului metalurgic;
- k) preparate lubrifiante;
- l) preparate antidetonante și aditivi preparați pentru uleiuri minerale;
- m) alchilbenzeni în amestec și alchil-naftaline în amestec.

(2) Uleiurile minerale pentru care se datorează accize sunt:

- a) benzine cu plumb;
- b) benzine fără plumb;
- c) motorine;
- d) petrol turboreactor;
- e) alte uleiuri medii și grele utilizate drept combustibil pentru încălzit;
- f) gaze petroliere lichefiate (propan, butani, simpli sau în amestec);
- g) hidrocarburi ciclice:
 - benzen, toluen, xilen și amestecuri ale acestora în orice proporții;
 - amestecuri de izomeri ai benzenului, toluenului și xilenului;
 - concentrate și extracte aromatice, inclusiv cele rezultate din procesul de producție a cocsului metalurgic;
- h) uleiuri pentru motoare auto.

(3) Încadrarea produselor în categoriile prevăzute la alin. (1) se face cu respectarea reglementărilor legale în domeniu.

(4) Uleiurile minerale, altele decât cele prevăzute la alin. (2), sunt supuse unei accize dacă sunt utilizate sau sunt puse în vânzare drept combustibil sau carburant. Nivelul accizei va fi fixat, după destinație, la nivelul prevăzut de prezenta ordonanță de urgență pentru combustibil sau pentru benzina cu plumb.

Pe lângă produsele menționate la alin. (1) orice produs utilizat sau pus în vânzare drept carburant ori component pentru a crește volumul final al carburanților este impozitat drept carburant. Nivelul accizei va fi cel prevăzut de prezenta ordonanță de urgență pentru benzina cu plumb.

(6) Vânzarea de către un agent economic producător a produselor prevăzute la alin. (2) către o rafinărie, în vederea prelucrării sau etilării, se face la prețuri fără accize. În această situație accizele se datorează bugetului de stat o singură dată de către rafinaria prelucrătoare, la livrarea produselor finale rezultate din prelucrare sau etilare.

(7) Produsele pentru care, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, se datorează impozit, indiferent de proveniența lor, respectiv din țară sau din import, nu intră sub incidența accizelor."

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal reglementează la Titlul VII accizele, iar la secțiunea a II-a din cadrul acestui titlu: produsele accizabile. Art. 175 prevede uleiurile minerale:

„(1) În înțelesul prezentului titlu, uleiuri minerale sunt:

- a) produsele cu codul NC 2706 00 00;
- b) produsele cu codurile: NC 2707 10; 2707 20; 2707 30; 2707 50; 2707 91 00; 2707 99 11; 2707 99 19;
- c) produsele cu codul NC 2709 00;
- d) produsele cu codul NC 2710;
- e) produsele cu codul NC 2711, inclusiv metanul și propanul, pure din punct de vedere chimic, dar fără gazul natural;
- f) produsele cu codurile: NC 2712 10; 2712 20; 2712 90 (fără produsele de ta 2712 90 11 și 2712 90 19);
- g) produsele cu codul NC 2715 00 00;
- h) produsele cu codul NC 2901;
- i) produsele cu codurile: NC 2902 11 00; 2902 19 90; 2902 20 00; 2902 30 00; 2902 41 00; 2902 42 00; 2902 43 00 și 2902 44 00;
- j) produsele cu codurile NC 3403 11 00 și 3403 19;
- k) produsele cu codul NC 3811; l) produsele cu codul NC 3817 00.

(2) Uleiurile minerale pentru care se datorează accize sunt:

- a) benzină cu plumb cu codurile: NC 2710 11 31; 2710 11 51 și 2710 11 59;
- b) benzină fără plumb cu codurile: NC 2710 11 41; 2710 11 45 și 2710 11 49;
- c) motorină cu codurile: NC 2710 19 41; 2710 19 45 și 2710 19 49;
- d) păcură cu codurile: NC 2710 19 61; 2710 19 63; 2710 19 65 și 2710 19 69;
- e) gazul petrolier lichefiat cu codurile: NC 2711 12 11 până la 2711 19 00;
- f) gazul metan cu codul NC 2711 29 00;
- g) petrol lampant cu codurile NC 2710 19 21 și 2710 19 25;
- h) benzen, toluen, xileni și alte amestecuri de hidrocarburi aromatice cu codurile: NC 2707 10; 2707 20; 2707 30 și 2707 50.

(3) Uleiurile minerale, altele decât cele de la alin. (2), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare sau utilizate drept

combustibil sau carburant. Nivelul accizei va fi fixat în funcție de $d_{\text{inc}}^{\text{te}}$, j aplicabil combustibilului pentru încălzit sau carburantului echivalent $(\text{r}^{\text{y}}) \dots$, ^

(4) Pe lângă produsele accizabile prevăzute la alin. (1), orice produs/destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat drept carburant sau ca aditiv ori pentru'

a crește volumul final al carburanților este impozitat drept carburant.

Nivelul impozitei

va fi cel prevăzut pentru benzină cu plumb.

(5) Orice hidrocarbură, cu excepția cărbunelui, lignitului, turbei sau a oricărei alte hidrocarburi solide similare sau a gazului natural, destinată a fi utilizată,

pusă în vânzare sau utilizată pentru încălzire, este accizată cu acciza aplicabilă

uleiului mineral echivalent.

(6) Consumul de uleiuri minerale în incinta unui loc de producție de uleiuri minerale nu este considerat fapt generator de accize atunci când se efectuează în

scopuri de producție. Când acest consum se efectuează în alte scopuri decât cel de

producție și, în special, pentru propulsia vehiculelor, se consideră ca un fapt

generator de accize."

Prin Legea nr. 343/2006 a fost modificat art. 175 al Codului fiscal, cu intrarea în vigoare de la 01.01.2007, după cum urmează: „*Produse energetice*

(1) *In înțelesul prezentului titlu, produsele energetice sunt:*

a) *produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;*

b) *produsele cu codurile NC 2701, 2702 și de la 2704 la 2715;*

c) *produsele cu codurile NC 2901 și 2902;*

d) *produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, numai dacă sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil*

pentru motor;

e) *produsele cu codul NC 3403;*

f) *produsele cu codul NC 3811;*

g) *produsele cu codul NC 3817;*

h) *produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.*

(2) *Intră sub incidența prevederilor secțiunilor a 4-a și a 5-a ale cap. I din prezentul titlu doar următoarele produse energetice:*

a) *produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;*

b) *produsele cu codurile NC 2707 10, 2707 20, 2707 30 și 2707 50;*

c) *produsele cu coduri/e NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 și 2710 19 29, prevederile secțiunii a 5-a se*

vor aplica numai circulației comerciale în vrac;

d) *produsele cu codurile NC 2711, cu excepția 2711 11, 2711 21 și 2711 29;*

e) *produsele cu codul NC 2901 10;*

f) *produsele cu codurile NC 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 și 2902 44;*

g) *produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;*

h) *produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării*

drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor
(3) Produsele energetice pentru care se datorează accize sunt:

a) benzina cu plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 51 și 2710 11 59;

b) benzina fără plumb cu codurile NC 2710 11 31, NC 2710 11 41, 2710 11 45 și 2710 11 49;

c) motorina cu codurile NC de la 2710 19 41 până la 2710 19 49;

-o.: d) petrol lampant (kerosen) cu codurile NC 2710 19 21 și 2710 19 25;

e) gazul petrolier lichefiat cu codurile NC de la 2711 12 11 până la 2711 19

nn-

f) gazul natural cu codurile NC 2711 11 00 și 2711 21 00;

g) păcura cu codurile NC de la 2710 19 61 până la 2710 19 69;

h) cărbune și coals cu codurile NC 2701, 2702 și 2704.

(4) Produsele energetice, altele decât cele de la alin. (3), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil

pentru încălzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei va fi fixat în funcție de

destinație, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului

pentru motor echivalent.

(5) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare ori utilizat drept combustibil pentru motor sau ca

aditiv ori pentru a crește volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la

nivelul combustibilului pentru motor echivalent.

(6) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice alt produs, cu excepția turbei, destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat pentru încălzire, este

accizat cu acciza aplicabilă produsului energetic echivalent.

(7) Consumul de produse energetice în incinta unui loc de producție de produse energetice nu reprezintă eliberare pentru consum atunci când se efectuează

în scopuri de producție. Când acest consum se efectuează în alte scopuri decât cel

de producție și, în special, pentru propulsia vehiculelor, se consideră eliberare pentru

consum."

Secțiunea a 4-a din Capitolul I al Titlului VII al Codului fiscal reglementează regimul de antrepoziție ce vizează doar produsele accizabile, iar secțiunea a 5-a cuprinde normele de deplasare și primire a produselor accizabile aflate în regim suspensiv. Produsele cu codul NC 3811 de la alin. 1 al art. 175 nu figurează printre produsele energetice prevăzute de alin. 2, dar nici produsele energetice supuse accizelor, conform alin. 3. Pârâta se prevalează de prevederile art. 175 alin. 4 (în forma inițială) modificat ulterior în alin. 5 din Codul fiscal.

Din textele legale de mai sus rezultă că nu toate uleiurile minerale, denumite ulterior produse energetice, sunt supuse accizării, ci doar cele care se încadrează în prevederile art. 175 alin. 2, precum și alin. 3 - 5 din Codul fiscal. Or, produsele energetice cu codul 3811 sunt prevăzute de alin. 1 al art. 175 Codul fiscal unde sunt descrise toate produsele energetice (respectiv, uleiurile minerale, anterior modificării Codului fiscal prin Legea nr. 343/2006), adică atât cele supuse accizării, cât și cele care nu sunt accizabile. Distincția între tipurile de mai sus de produse energetice este dată de alin. 2 - 5 ale aceluiași articol de lege, în forma Codului fiscal ce a intrat în vigoare la 01.01.2007 (respectiv de alin. 2 - 4 ale art. 175 din forma anterioară modificării de mai sus) unde se prezintă produsele energetice ce sunt accizabile. Confuzia este creată de art. 175 alin. 4 actualmente art. 175 alin 5 din Codul

fiscal care precizează ce alte produse sunt supuse accizării față de cele prevăzute la alin. 1 din art. 157. Însă, acest text nu trebuie înțeles în sensul că toate produsele descrise la alin. 1, din care doar o parte sunt accizabile (și anume cele prevăzute la pe lângă produsele energetice

Confuzia este creată de art. 175 alin. 4, actualmente art. 175 alin. 5 din Codul

alin. 2-4) mai există și alte tipuri de produse diferite de cele de la alin. 1 și care sunt supuse accizării.

Această concluzie rezultă cu claritate din modul de formulare a normelor cuprinse de art. 175 din Codul fiscal, mai ales în modificarea din 01.01.2007- Astfel alin. 1 prevede că „în înțelesul prezentului titlu, produsele energetice Sunt” (iar, alin. 1 al 175 înainte de modificarea prin Legea nr. 343/2006 reflecta formula In înțelesul prezentului titlu, uleiuri minerale sunt”), alin. 1 al OUG nr. 158/2001 începea cu propoziția „în accepția prezentei ordonanțe de urgență, prin uleiuri minerale se înțelege următoarele produse”, ceea ce înseamnă că aceste texte descriu toată gama de produse energetice, în măsura în care acestea puteau fi încadrate în anumite categorii determinate. Mai departe, alin. 2 al art. 26 al OUG nr. 158/2001 descrie uleiurile minerale pentru care se datorează accize. La fel procedează și art. 175 alin. 2 din Codul fiscal în forma inițială și, respectiv, art. 175 alin. 3 din Codul fiscal modificat prin Legea nr. 343/2006, ce prezintă uleiurile minerale, respectiv, produsele energetice, pentru care se datorează accize. Or, în Codul fiscal, față de OUG nr. 158/2001, împrejurarea că produsele prezentate la alin. 2 (în forma inițială), respectiv alin. 3 (forma modificată) al art. 175 din Codul fiscal reprezintă o parte din uleiurile minerale (produsele energetice) descrise la art. 175 alin. 1 este mai evidentă decât în OUG nr. 158/2001, întrucât în Codul fiscal, la alineatul subsecvent celui dintâi al art. 175 se menționează produse determinate (benzina cu plumb, benzina fără plumb, motorina, petrol lampant (kerosen), gazul petrolier lichefiat, gazul natural, păcura, cărbune și cocs) doar din codurile tarifare NC 2701, 2702, 2704, 2710 și 2711 11 00 și 2711 21 00.

În continuare, alin. 4 al art. 175 din Codul fiscal (modificat) prezintă produsele energetice altele decât cele accizabile determinate de alin. 3, ce sunt supuse accizelor dacă prezintă anumite caracteristici. Alin. 5 (cel invocat de pârâtă) prezintă produsele energetice altele decât cele „prevăzute la alin. (1)” ce sunt supuse accizării cu condiția ca aceste alte produse să fie destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al combustibilului pentru motor. Alin. 4 al art. 175 din Codul fiscal în forma inițială se raporta tot la alin. 1 (ce prevedea toate categoriile de uleiuri minerale), iar nu la cel care reglementa expres uleiurile minerale accizabile) stipulând că „Pe lângă produsele accizabile prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat drept carburant sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al carburanților” este supus accizării ca și carburanții. De asemenea, alin. 5 al art. 26 din OUG nr. 158/2001 prevedea că pe lângă produsele menționate la alin. 1 (ce descria uleiurile minerale) orice produs utilizat sau pus în vânzare drept carburant ori component pentru a crește volumul final al carburanților era supus accizării drept carburant.

Astfel, și un ulei mineral/produs energetic din codul tarifar 3811 poate fi supus accizării, deși în sine uleiurile minerale din această categorie nu sunt produse accizabile, dacă este destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat drept carburant sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al carburanților.

Or, existența acesteia condiții, de a fi utilizat drept carburant ori ca aditiv (substanță ce se adaugă la un ulei mineral pentru a-i ameliora proprietățile sau pentru a obține noi calități, după cum a arătat d-l expert Parcălabu în lucrarea sa) sau pentru a crește volumul final al unor carburanți este negată de raportul de expertiză tehnică întocmit în cauză.

În raportul de expertiză nu se menționează în mod direct caracteristicile tehnice ale produselor importate de reclamantă, dar se determină natura acestora

prin indicarea de către d-l expert a faptului că produsele respective fac parte din categoria uleiurilor minerale prevăzute la lit. k (preparate lubrefiante) - codurile 3811 90.00 și 3811 90.01, conform art. 175 alin. 1 din Codul fiscal; prin precizarea a ceea ce nu sunt, și anume a faptului că nu sunt carburanți și nici aditivi coroborat cu precizatei; scopului pentru care sunt utilizate produsele achiziționate de reclamantă: pentru prevenirea congelării, scăzând temperatura de congelare; pentru prevenirea cocsării injectoarelor și curățarea acestora; pentru protecția motoarelor prin prevenirea depunerii de produse reziduale de ardere (zgură, cenușă), în interiorul motorului (cilindrii, camere de ardere, scaune supape etc); pentru reducerea noxelor prin neutralizarea substanțelor nocive produse în timpul arderii carburantului. Or, aceste mențiuni sunt suficiente pentru a consta că produsele importate de reclamantă nu se încadrează în categoria carburanților, aditivilor accizabili, neaplicându-li-se prevederile art. 26 alin. 5 din OUG nr. 158/2001 și art. 175 alin. 4 și 5 din Legea nr. 571/2003.

Aceste concluzii sunt susținute și de mențiunile de pe facturile întocmite la achiziționarea produselor și în care se menționează faptul că unele sunt destinate tratării benzinei, altele tratării motorinei, fără a se preciza că vreunul dintre produse este aditiv, astfel cum a susținut pârâta DRAOV Timișoara a în procesul verbal de control.

Deși au contestat raportul de expertiză, pârâtele nu au cerut efectuarea unei alte lucrări pentru obținerea descrierii caracteristicilor tehnice ale produselor importate de reclamantă. Pe de altă parte, indicarea acestor caracteristici tehnice ar fi trebuit oricum să fie coroborată cu precizarea atributelor tehnice ale carburanților și aditivilor, urmată de compararea lor și de concluzia expertului referitor la încadrarea produselor reclamantei în categoria carburanților și a aditivilor sau nu. Or, o astfel de concluzie motivată există în raportul de expertiză.

Reclamanta a cerut anularea deciziei de impunere nr.....2008 emisă de DRAOV Timișoara, precum și anularea deciziei nr.a DGFP Arad și a deciziei nr.a DRAOV, fără a solicita, însă, și anularea și a procesului verbal de control nr.....2008. Or, prin decizia nr.....2008 a DGFP Arad a fost soluționată contestația împotriva deciziei de impunere nr.....2008, fiind declinată competența de soluționare a contestației împotriva procesului verbal de control nr.....2008 în favoarea DRAOV, care a soluționat contestația disjunctă prin decizia nr.....2008.

Astfel, din moment ce reclamanta nu atacă în instanță procesul verbal de control nr.2008, este lipsită de interes contestarea deciziei nr.a DRAOV. Deciziile de soluționare a contestațiilor au caracter accesoriu, din punct de vedere juridic, față de actele administrative ce fac obiectul contestației administrative, ținând cont de faptul că reprezintă doar un act administrativ jurisdicțional! ce soluționează o contestație, dar care nu creează obligații de natură fiscală în sarcina contribuabilului, un astfel de act administrativ fiscal fiind doar decizia nr.....2008.

Așadar, neatacarea procesului de control lipsește de interes soluționarea cererii de anulare a deciziei de soluționare a contestației împotriva procesului verbal de control. Deși, conform art. 205 din Codul de procedură fiscală, contestația în instanță se introduce împotriva deciziilor pronunțate de organele de control fiscal asupra contestațiilor administrative, scopul formulării acțiunii în contencios administrativ îl constituie anularea actului administrativ generator de obligații fiscale. Or, un astfel de act îl reprezintă decizia de impunere și, indirect, procesul verbal de

control, ce stă la baza emiterii deciziei de impunere, iar nu deciziile de.-soluționare a contestației administrative.

Pentru aceste considerente, văzând că produsele importate de reclamanta /conform declarațiilor vamale nr.nu sunt aditivi, produse energetice (uleiuri minerale) destinate utilizării drept carburanți și nici nu produc creșterea volumului final al carburanților la care se adaugă, având doar rol de protecție a motoarelor, reducere a noxelor, prevenirea congelării prin scăderea temperaturii de congelare, instanța constată că acesta nu sunt produse energetice supuse accizării, neîncadrându-se în prevederile art. 26 alin. 3 din OUG nr. 158/2001 (produsele pentru care au fost întocmite primele două declarații vamale), dar nici dispozițiilor art. 175 alin. 4 din Codul fiscal (în forma inițială) pentru produsele importate conform declarațiilor vamale întocmite în perioada 2004 - 2006 și, respectiv, art. 175 alin. 4 din Codul fiscal (în forma modificată prin Legea nr. 343/2006) pentru produsele importate în anul 2007.

În consecință, tribunalul, în baza art. 18 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, va admite în parte acțiunea în contencios administrativ raportat la actele administrative atacate, cu luarea în considerare a faptului că nu se atacă procesul verbal de control, astfel că va anula decizia nr.....2008 pentru regularizarea situației privind obligațiile stabilite de controlul vamal emisă de pârâta DRAOV Timișoara, precum și decizia nr.....2008 a DGFP Arad, dar va respinge cererea de anulare a deciziei nr.....a DRAOV Timișoara.

Cheltuielile de judecată ale reclamantei se ridică la valoarea delei, fiind compusă dinlei onorariul avocațial +lei taxe +lei onorariu expertiză. În condițiile în care reclamanta a atacat trei acte administrative, iar acțiunea a fost admisă în parte doar pentru două acte, instanța va încuviința obligarea pârâtelor la plata în favoarea reclamantei a două treimi din aceste cheltuieli, și anume suma delei, din care fiecare pârâtă emitentă a câte unuia dintre cele două decizii desființate (decizia nr.....2008 emisă de pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și decizia nr.a Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad) la plata a câte jumătate din această sumă.

Astfel, în baza art. 276 și art. 277 din Codul de procedură civilă, a sumei de câtelei, va obliga pârâta DRAOV Timișoara să plătească reclamantei suma delei cheltuieli de judecată parțiale, iar pârâta DGFP Arad să plătească reclamantei suma delei cheltuieli de judecată parțiale.

Împotriva acestei sentințe civile a declarat recurs pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, si Direcția Regională pentru Accize si Operațiuni Vamale Timișoara Ț în nume propriu si în numele Autorității Naționale a Vămiror solicitând admiterea recursurilor, modificarea sentinței atacate în sensul respingerii în totalitate a acțiunii, ca fiind netemeinică și nelegală.

În motivarea recursului său, Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad a arătat că produsele importate de reclamantă sunt produse care aveau următoarele destinații: aditiv motorină - se introduce în motorină, în vederea curățirii injectoarelor, aditiv antiîngheț combustibil - se introduce în benzină și mărește punctul de îngheț al benzinei, produse care au fost comercializate prin magazinele proprii specializate în vânzarea de piese auto, uleiuri, aditivi și alte produse destinate întreținerii

autovehiculelor și care au ca efect creșterea calității și implicit creșterea volumului final al carburanților.

Definiția și caracteristicile aditivilor și lubrefianților din materiale de specialitate respectiv cursul d-nei dr. ing. Lidia Gaiginschi de la Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” Iasi - Facultatea de mecanică intitulat „Noțiuni și Mărimi Fundamentale în Chimie”, manuale de chimie:

„Lubrefianți’

Lubrefianții sunt substanțe care se interpun între suprafețele de contact aflate în mișcare relativă ale organelor de mașini, în scopul micșorării frecării, astfel încât uzura acestora să fie minimă și să nu aibă loc o creștere prea mare a temperaturii.

Aditivi pentru combustibili și lubrefianți

Aditivii sunt substanțe introduse în carburanți sau lubrefianți în vederea îmbunătățirii performanțelor acestora.

Aditivi pentru benzine

Aditivi antidetonanți împiedică autoaprinderea în cilindru, deci măresc cifra octanică a unei benzine. Cel mai folosit aditiv, în România este tetraetilul de Pb (C₂H₅)₄Pb, un lichid incolor, transparent, foarte toxic pentru organismul uman, acționând asupra sistemului nervos central. Orice produs utilizat sau pus în vânzare drept carburanți ori component pentru a crește volumul final al carburanților este impozitat drept carburant’.

Art. 164 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare prevede : „Produsele prevăzute la art. 162 sunt supuse accizelor în momentul producerii lor pe teritoriul comunitar sau la momentul importului lor în acest teritoriu”.

În condițiile în care reclamanta a importat produse care aveau următoarele destinații: aditiv motorină - se introduce în motorina, în vederea curățirii injectoarelor, aditiv antiîngheț combustibil - se introduce în motorina și mărește punctul de îngheț al motorinei și aditiv benzină - se introduce în benzină și mărește punctul de îngheț al benzinei, produse care au fost comercializate prin magazinele proprii specializate în vânzarea de piese auto, uleiuri, aditivi și alte produse destinate întreținerii autovehiculelor și care au ca efect creșterea calității carburanților, organele vamale în mod corect și legal au stabilit că acesta produse reprezintă produse accizabile, iar operațiunile desfășurate de reclamantă duc la nașterea unei datorii vamale reprezentând accize și taxă pe valoarea adăugată.

Art. 175 aliniatul 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează că produsele cu codul NC 3811 fac parte din categoria produselor energetice iar conform aliniatului 5 al aceluiași act normativ se arată că pe lângă produsele energetice prevăzute la aliniatul 1 orice produs destinat a fi utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul combustibilului pentru motor echivalent.

În motivarea recursului declarat de pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, se arată că prima instanță a luat în considerare exclusiv concluziile raportului de expertiză cu toate că reține faptul că *”în raportul de expertiză nu se menționează caracteristicile tehnice ale produselor importate de reclamantă „ și ”Deși au contestat raportul de expertiză, pârâtele nu au cerut efectuarea unei alte lucrări pentru obținerea descrierii caracteristicilor tehnice ale produselor importate de reclamantă, mențiune din care rezultă că instanța nu avea convingerea că raportul de expertiză este edificator.*

Solicită înlăturarea concluziilor formulate de expert ca neconcludente în soluționarea cauzei.

Definiția și caracteristicile aditivilor și lubrefianților din materiale de specialitate respectiv cursul d-nei dr. ing. Lidia Gaiginschi de la Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” Iași - Facultatea de mecanică intitulat „Noțiuni și Mărimi Fundamentale j Chimie”, manuale de chimie:

„Lubrefianți

Lubrefianții sunt substanțe care se interpun între suprafețele de contact aflate în mișcare relativă ale organelor de mașini, în scopul micșorării frecării, astfel încât uzura acestora să fie minimă și să nu aibă loc o creștere prea mare a temperaturii.

Aditivi pentru combustibili și lubrefianți

Aditivii sunt substanțe introduse în carburanți sau lubrefianți în vederea îmbunătățirii performanțelor acestora.

Aditivi pentru benzine

Aditivi antidetonanți împiedică autoaprinderea în cilindru, deci măresc cifra octanică a unei benzine. Cel mai folosit aditiv, în România este tetraetilul de Pb (C₂H₅)₄Pb, un lichid incolor, transparent, foarte toxic pentru organismul uman, acționând asupra sistemului nervos central. Orice produs utilizat sau pus în vânzare drept carburanți ori component pentru a crește volumul final al carburanților este impozitat drept carburant.”

Precizează că unul din produsele importate conform facturilor este „ octane Booster” care potrivit descrierii tehnice a produsului făcută de anumiți distribuitori este un aditiv performant pentru benzina care : mărește puterea și randamentul motorului, produce o creștere semnificativă a cifrei octanice a benzinelor etc.

Analizând actele dosarului, criticile recurentelor prin prisma dispozițiilor art. 304 din Codul de procedură civilă și examinând cauza sub toate aspectele, conform art. 304¹ din Codul de procedură civilă, **Curtea de Apel constată următoarele:**

1. Cu privire la obiectul litigiului Curtea reține că în prezenta cauză, reclamanta S.C X S.R.L. a contestat legalitatea actelor administrativ fiscale întocmite de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - acte prin care i s-a impus reclamantei obligații fiscale suplimentare în cuantum total deRON, ca urmare a constatării comercializării de către aceasta a unor produse energetice supuse accizelor și pentru care reclamanta nu a plătit aceste accize.

Astfel, în data de.....2008 Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara - Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală a întocmit procesul verbal de control, înregistrat sub nr.....2008, în urma controlului ce a avut ca obiect reverificarea operațiunilor de import - export pentru produsele energetice accizabile în perioada 2003 - 2007. în baza acestui proces verbal, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara a emis decizia nr.....2008 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal prin care a stabilit în sarcina reclamantei următoarele obligații fiscale:lei accize;lei TVA;lei dobânzi + lei majorări de întârziere + lei cu titlu de penalități calculate toate față de suma ce reprezintă accizele;..... lei dobânzi + lei majorări + lei penalități calculate la TVA.

2. În fapt, Curtea constată că reclamanta S.C. X S.R.L. a importat în perioada 2003 - 2007 „aditivi”¹ cu diverse destinații: aditivi de benzină, aditivi anti-îngheț combustibili, aditivi de motorină, aditivi motorină antinoxe, aditivi motorină pentru curățarea sistemului de alimentare, întocmind 14 declarații vamale. Mărfurile au fost încadrate la codul tarifar 3811.90.00. și 3811.90.01, poziții ce se află

În nomenclatura combinată, de la data importului, între codurile tarifare ale „uleiurilor minerale ” precizate la art 175 alin. 1 lit. k din Codul fiscal. Ulterior, aceste mărfuri aveau ca destinații: aditiv motorină - se introduce în motorină pentru curățarea injectoarelor, anti-îngheț combustibil - se introduce în motorină și mărește punctul de îngheț al motorinei; aditiv benzină - se introduce în benzină și mărește punctul de îngheț al acesteia) au fost comercializate.

În concret, reclamanta a efectuat în perioada 21.06.2003 - 18.09.2003 două operațiuni de import cu DVI nr.....2003 și DVI nr.....2003 având ca obiect aditivi pentru care nu a achitat accize. La datele acelor importuri era în vigoare OUG nr. 158/2001 completată și aprobată de Legea nr. 523/2002, astfel că organul vamal a ținut cont de prevederile art. 26 alin. 5 ce privește „*orice produs utilizat sau pus în vânzare drept carburant ori component pentru a crește volumul final al carburanților*”.

Totodată, în perioada 04.03.2004 - 17.12.2007 reclamanta a efectuat 12 operațiuni de import, iar pentru aditivii importați cu ultima declarație vamală reclamanta a achitat accize la data efectuării operațiunii vamale, dar nu și pentru celelalte operațiuni. Astfel, pentru primele 11 operațiuni organul vamal a considerat că sunt aplicabile prevederile art. 175 alin. 4 din Codul fiscal ce privește „*orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat drept carburant sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al carburanților*”.

3. Instanța de fond a reținut ca acțiunea reclamantei este întemeiată și că produsele comercializate de aceasta nu sunt supuse accizelor, ținând seama de concluziile expertizei efectuate în cauză - expertiză care a concluzionat că produsele respective nu sunt carburanți și nici aditivi, fiind destinate utilizării:

- pentru prevenirea congelării, scăzând temperatura de congelare;
- pentru prevenirea coxării injectoarelor și curățarea acestora;
- pentru protecția motoarelor prin prevenirea depunerii de produse reziduale de ardere (zgură, cenușă), în interiorul motorului (cilindrii, camere de ardere, scaune supape etc);
- pentru reducerea noxelor prin neutralizarea substanțelor nocive produse în timpul arderii carburantului.

Instanța de fond a reținut, astfel, că aceste constatări ale expertizei sunt suficiente pentru a constata că produsele importate de reclamantă nu se încadrează în categoria carburanților, aditivilor accizabili, neaplicându-li-se prevederile art. 26 alin. 5 din OUG nr. 158/2001 și art. 175 alin. 4 și 5 din Legea nr. 571/2003.

Având în vedere această situație de fapt, Curtea reține că se impune stabilirea împrejurării dacă produsele importate și comercializate de reclamantă sunt sau nu supuse accizelor prevăzute de lege pentru produsele energetice. O astfel de analiză presupune determinarea reglementărilor legale aplicabile, precum și determinarea acelor calități ale produselor comercializate de reclamantă și care ar putea conduce la calificarea lor ca produse supuse accizelor

4. Cu privire la reglementările legale aplicabile în cauză, Curtea constată că acestea au fost expuse pe larg și analizate de către instanța de fond în paginile 6-11 din sentința civilă recurată.

4.1 Curtea constată că accizele pentru uleiuri minerale erau reglementate anterior intrării în vigoare a Codului fiscal - în Secțiunea a 4-a din Ordonanța de Urgență nr. 158/2001 privind regimul accizelor (care a fost abrogată prin art. 298 din Legea nr. 571/2003 - Codul fiscal).

Art. 26 din Ordonanța de Urgență nr. 158/2001 prevedea următoarele:

„(1) în accepția prezentei ordonanțe de urgență, prin uleiuri, minerale se înțelege următoarele produse:

- a) gudron de huilă, de lignit sau de turbă și a/te gudroane minerale;
- b) bemoli, toluoli, xiloli, uleiuri de creozot;
- c) uleiuri brute din petrol sau uleiuri din minerale bituminoase;
- d) uleiuri din petrol sau uleiuri din minerale bituminoase, altele decât uleiuri brute;
- e) gaz de sondă și alte hidrocarburi gazoase
- f) vaselină, parafină, alte tipuri de ceară minerală și produse similare;
- g) cocs de petrol, bitum de petrol și alte reziduuri de uleiuri din petrol sau din minerale bituminoase;
- h) amestecuri bituminoase;
- i) hidrocarburi aciclice;
- j) hidrocarburi ciclice:
 - benzen, toluen, xilen și amestecuri ale acestora în orice proporții;
 - amestecuri de izomeri ai benzenului, toluenului și xilenului;
 - concentrate și extracte aromatice, inclusiv cele rezultate din procesul de producție a cocsului metalurgic;
- k) preparate lubrifiante;
- l) preparate antidetonante și aditivi preparați pentru uleiuri minerale;
- m) alchilbenzeni în amestec și alchil-naftaline în amestec.

(2) Uleiurile minerale pentru care se datorează accize sunt:

- a) benzine cu plumb;
- b) benzine fără plumb;
- c) motorine;
- d) petrol turboreactor;
- e) alte uleiuri medii și grele utilizate drept combustibil pentru încălzit;
- f) gaze petroliere lichefiate (propan, butani, simpli sau în amestec);
- g) hidrocarburi ciclice:
 - benzen, toluen, xilen și amestecuri ale acestora în orice proporții;
 - amestecuri de izomeri ai benzenului, toluenului și xilenului;
 - concentrate și extracte aromatice, inclusiv cele rezultate din procesul de producție a cocsului metalurgic;
- h) uleiuri pentru motoare auto.

(3) Încadrarea produselor în categorii/e prevăzute fa alin. (1) se face cu respectarea reglementărilor legale în domeniu.

(4) Uleiurile minerale, alte/e decât cele prevăzute la alin. (2), sunt supuse unei accize dacă sunt utilizate sau sunt puse în vânzare drept combustibil sau carburant

Nivelul accizei va fi fixat, după destinație, la nivelul prevăzut de prezenta ordonanță

de urgență pentru combustibil sau pentru benzina cu plumb.

(5) Pe lângă produsele menționate fa alin. (1) orice produs utilizat sau pus în vânzare drept carburant ori component pentru a crește volumul final al carburanților

este impozitat drept carburant. Nivelul accizei va fi cel prevăzut de prezenta

ordonanță de urgență pentru benzina cu plumb.

(6) Vânzarea de către un agent economic producător a produselor prevăzute la alin. (2) către o rafinărie, în vederea prelucrării sau etilării, se face la prețuri fără

accize. În această situație accizele se datorează bugetului de stat o singură dată de

către rafinăria prelucrătoare, la livrarea produselor finale rezultate din prelucrare sau

etilare.

(7) *Produsele pentru care, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, se datorează impozit, indiferent de proveniența lor, respectiv din țară sau din import, nu intră sub incidența accizelor.*"

2.1 După abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2001, accizele pe țiftu uleiuri minerale au fost reglementate prin Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Astfel, Codul fiscal reglementează la Titlul VII accizele, iar la secțiunea a II-a din cadrul acestui titlu: produsele accizabile.

Art. 175 din Codul fiscal - cu referire la uleiurile minerale - prevede următoarele:

„(1) *In înțelesul prezentului titlu, uleiuri minerale sunt:*

- a) *produsele cu codul NC 2706 00 00;*
- b) *produsele cu codurile: NC 2707 10; 2707 20; 2707 30; 2707 50; 2707 91 00; 2707 99 11; 2707 99 19;*
- c) *produsele cu codul NC 2709 00;*
- d) *produsele cu codul NC 2710;*
- e) *produsele cu codul NC 2711, inclusiv metanul și propanul, pure din punct de vedere chimic, dar fără gazul natural;*
- f) *produsele cu codurile: NC 2712 10; 2712 20; 2712 90 (fără produsele de ia 2712 90 11 și 2712 90 19);*
- g) *produsele cu codul NC 2715 00 00;*
- h) *produsele cu codul NC 2901;*
- i) *produsele cu codurile: NC 2902 11 00; 2902 19 90; 2902 20 00; 2902 30 00; 2902 41 00; 2902 42 00; 2902 43 00 și 2902 44 00;*
- j) *produsele cu codurile NC 3403 11 00 și 3403 19;*
- k) *produsele cu codul NC 3811;* l) *produsele cu codul NC 3817 00.*

(2) *Uleiurile minerale pentru care se datorează accize sunt:*

- a) *benzină cu plumb cu codurile: NC 2710 11 31; 2710 11 51 și 2710 11 59;*
- b) *benzină fără plumb cu codurile: NC 2710 11 41; 2710 11 45 și 2710 11 49;*
- c) *motorină cu codurile: NC 2710 19 41; 2710 19 45 și 2710 19 49;*
- d) *păcură cu codurile: NC 2710 19 61; 2710 19 63; 2710 19 65 și 2710 19 69;*
- e) *gazul petrolier lichefiat cu codurile: NC 2711 12 11 până la 2711 19 00;*
- f) *gazul metan cu codul NC 2711 29 00;*
- g) *petrol lampant cu codurile NC 2710 19 21 și 2710 19 25;*
- h) *benzen, toluen, xileni și alte amestecuri de hidrocarburi aromatice cu codurile: NC 2707 10; 2707 20; 2707 30 și 2707 50.*

(3) Uleiurile minerale, altele decât cele de la alin. (2), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare sau utilizate drept combustibil sau carburant. Nivelul accizei va fi fixat în funcție de destinație, la nivelul aplicabil

combustibilului pentru încălzit sau carburantului echivalent.

(4) Pe lângă produsele accizabile prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat drept carburant sau ca aditiv ori pentru a crește

volumul final al carburanților este impozitat drept carburant. Nivelul accizei va fi ce!

prevăzut pentru benzină cu plumb.

(5) *Orice hidrocarbură, cu excepția cărbunelui, lignitului, turbei sau a oricărei alte hidrocarburi solide similare sau a gazului natural, destinată a fi utilizată, pusă în vânzare sau utilizată pentru încălzire, este accizată cu acciza aplicabilă uleiului mineral echivalent.*

(6) Consumul de uleiuri minerale în incinta unui loc de producție de uleiuri, minerale nu este considerat fapt generator de accize atunci când se, efectuează în scopuri de producție. Când acest consum se efectuează în alte scopuri decât cel de producție și, în special, pentru propulsia vehiculelor, se consideră ca un fapt generator de accize."

4.2.2 Prin Legea nr. 343/2006 a fost modificat art. 175 al Codului fiscal, cu intrarea în vigoare de la 01.01.2007, după cum urmează: ---

„Produse energetice

(1) În înțelesul prezentului titlu, produsele energetice sunt:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2701, 2702 și de la 2704 la 2715;

c) produsele cu codurile NC 2901 și 2902;

d) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, numai dacă sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

e) produsele cu codul NC 3403;

f) produsele cu codul NC 3811;

g) produsele cu codul NC 3817;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(2) Intră sub incidența prevederilor secțiunilor a 4-a și a 5-a ale cap. I din prezentul titlu doar următoarele produse energetice:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2707 10, 2707 20, 2707 30 și 2707 50;

c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 și 2710 19 29, prevederile secțiunii a 5-a se vor

aplica numai circulației comerciale în vrac;

d) produsele cu codurile NC 2711, cu excepția 2711 11, 2711 21 și 2711 29;

e) produsele cu codul NC 2901 10;

f) produsele cu codurile NC 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 și 2902 44;

g) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil

pentru motor;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(3) Produsele energetice pentru care se datorează accize sunt:

a) benzina cu plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 51 și 2710 11 59;

b) benzina fără plumb cu coduri/e NC 2710 11 31, NC 2710 11 41, 2710 11 45 și 2710 11 49;

c) motorina cu codurile NC de la 2710 19 41 până la 2710 19 49;

d) petrol lampant (kerosen) cu codurile NC 2710 19 21 și 2710 19 25;

e) gazul petrolier lichiefiat cu codurile NC de la 2711 12 11 până la 2711 19 00;

f) gazul natural cu codurile NC 2711 11 00 și 2711 21 00;

g) păcura cu codurile NC de la 2710 19 61 până la 2710 19 69;

h) cărbune și cocs cu codurile NC 2701, 2702 și 2704.

(4) Produsele energetice, altele decât cele de fa alin. (3), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil

pentru încălzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei va fi fixat în funcție de destinație, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent.

~~←. (Sjt. Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat pus în vânzare ori utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori~~
^m volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul

ș combustibilul pentru motor echivalent

(6) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice alt produs, cu excepția turbei, destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat pentru încălzire, este accizat cu acciza aplicabilă produsului energetic echivalent.

(7) Consumul de produse energetice în incinta unui loc de producție de produse energetice nu reprezintă eliberare pentru consum atunci când se efectuează

în scopuri de producție. Când acest consum se efectuează în alte scopuri decât cel

de producție și, în special, pentru propulsia vehiculelor, se consideră eliberare pentru consum."

Secțiunea a 4-a din Capitolul I al Titlului VII al Codului fiscal reglementează regimul de antrepozitare ce vizează doar produsele accizabile, iar secțiunea a 5-a cuprinde normele de deplasare și primire a produselor accizabile aflate în regim suspensiv.

5. Analizând reglementările legate, Curtea reține temeinicia constatărilor instanței de fond.

5.1 Cu privire la reglementarea din Ordonanța de Urgență nr. 158/2001 privind regimul accizelor, Curtea constată că temeiul aplicării accizelor la produsele în litigiu este art. 26 alin. 5, conform căruia „pe lângă produsele menționate la alin. (1) orice produs utilizat sau pus în vânzare drept carburant ori component pentru a crește volumul final al carburanților este impozitat drept carburant. Nivelul accizei va fi cel prevăzut de prezenta ordonanță de urgență pentru benzina cu plumb”.

Așadar, în perioada incidenței Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2001, produsele comercializate de reclamantă sunt supuse accizelor numai în măsura în care se reține că aceste produse sunt utilizate sau puse în vânzare drept carburanți ori componente pentru a crește volumul final al carburanților.

5.2 Cu privire la reglementarea din Codul fiscal, Curtea constată - ca și instanța de fond - că produsele având codul NC 3811 (de la alin. 1 al art. 175 din Codul fiscal) nu figurează printre produsele energetice prevăzute de alin. 2 - deci nu sunt supuse regimului de antrepozitare și nici normelor de deplasare și primire a produselor accizabile aflate în regim suspensiv - dar nici printre produsele energetice supuse accizelor, conform alin. 3.

Din textele legale de mai sus rezultă că nu toate uleiurile minerale, (denumite ulterior produse energetice), sunt supuse accizării, ci doar cele care se încadrează în prevederile art. 175 alin. 2, precum și alin. 3-5 din Codul fiscal.

Or, produsele energetice cu codul 3811 sunt prevăzute de alin. 1 al art. 175 Codul fiscal, unde sunt descrise toate produsele energetice (respectiv, uleiurile minerale, anterior modificării Codului fiscal prin Legea nr 343/2006), adică atât cele supuse accizării, cât și cele care nu sunt accizabile.

Distincția între tipurile de mai sus de produse energetice este dată de alin. 2 - 5 ale aceluiași articol de lege, în forma Codului fiscal ce a intrat în vigoare la 01.01.2007 (respectiv de alin. 2 - 4 ale art. 175 din forma anterioară modificării de mai sus) unde se prezintă produsele energetice ce sunt accizabile.

Confuzia este creată de art. 175 alin. 4, actualmente art. 175 alin. 5 din Codul fiscal, care precizează ce alte produse sunt supuse accizării față de cele prevăzute la alin. 1 din art. 175.

Însă, acest text nu trebuie înțeles în sensul că toate produsele prevăzute la alin. 1 sunt accizabile, ci doar că pe lângă produsele energetice descrise la alin. 1 – din care doar o parte sunt accizabile (și anume cele prevăzute la alin. 2 - 4) mai există și alte tipuri de produse diferite de cele de la alin. 1 și care sunt supuse

Această concluzie rezultă cu claritate din modul de formulare a normelor cuprinse de art. 175 din Codul fiscal, mai ales în modificarea din 01.01.2007. Astfel, alin. 1 prevede că „*în înțelesul prezentului titlu, produsele energetice sunt*” (iar alin. 1 al art. 175 înainte de modificarea prin Legea nr. 343/2006 reflecta formula „*în înțelesul prezentului titlu, uleiuri minerale sunt*”), alin. 1 al OUG nr. 158/2001 începea cu propoziția „*în accepția prezentei ordonanțe de urgență, prin uleiuri minerale se înțelege următoarele produse*”, ceea ce înseamnă că aceste texte descriu toată gama de produse energetice, în măsura în care acestea puteau fi încadrate în anumite categorii determinate.

Mai departe, alin. 2 al art. 26 al OUG nr. 158/2001 descrie uleiurile minerale pentru care se datorează accize. La fel procedează și art. 175 alin. 2 din Codul fiscal în forma inițială și, respectiv, art. 175 alin. 3 din Codul fiscal modificat prin Legea nr. 343/2006, ce prezintă uleiurile minerale, respectiv, produsele energetice, pentru care se datorează accize.

Or, în Codul fiscal, față de OUG nr. 158/2001, împrejurarea că produsele prezentate la alin. 2 (în forma inițială), respectiv alin. 3 (forma modificată) al art. 175 din Codul fiscal reprezintă o parte din uleiurile minerale (produsele energetice) descrise la art. 175 alin. 1 este mai evidentă decât în OUG nr. 158/2001, întrucât în Codul fiscal, la alineatul subsecvent celui dintâi al art. 175 se menționează produse determinate (benzina cu plumb, benzina fără plumb, motorina, petrol lampant (kerosen), gazul petrolier lichefiat, gazul natural, păcura, cărbune și cocs) doar din codurile tarifare NC 2701, 2702, 2704, 2710 și 2711 11 00 și 2711 21 00.

În continuare, alin. 4 al art. 175 din Codul fiscal (modificat) prezintă produsele energetice altele decât cele accizabile determinate de alin. 3, ce sunt supuse accizelor dacă prezintă anumite caracteristici. Alin. 5 (cel invocat de pârâtă) prezintă produsele energetice altele decât cele „*prevăzute la alin. (1)*” ce sunt supuse accizării cu condiția ca aceste alte produse să fie destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al combustibilului pentru motor. Alin. 4 al art. 175 din Codul fiscal în forma inițială se raporta tot la alin. 1 (ce prevedea toate categoriile de uleiuri minerale), iar nu la cel care reglementa expres uleiurile minerale accizabile) stipulând că „*Pe lângă produsele accizabile prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat drept carburant sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al carburanților*” este supus accizării ca și carburanții. De asemenea, alin. 5 al art. 26 din OUG nr. 158/2001 prevedea că pe lângă produsele menționate la alin. 1 (ce descria uleiurile minerale) orice produs utilizat sau pus în vânzare drept carburant ori component pentru a crește volumul final al carburanților era supus accizării drept carburant.

Astfel, și un ulei mineral/produs energetic din codul tarifar 3811 poate fi supus accizării, deși în sine uleiurile minerale din această categorie nu sunt produse accizabile, dacă este destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat drept carburant sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al carburanților.

5.3 în concluzie, Curtea reține că produsele comercializate de reclamantă sunt supuse accizelor numai în măsura în care au fost destinate a fi utilizate, puse în vânzare sau utilizate drept carburant sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al carburanților.

-Analizând caracteristicile produselor comercializate de reclamantă, Curtea considera necesare anumite precizări privind unele din argumentele utilizate în aceasta analiză.

În primul rând, dat fiind caracterul strict tehnic al caracteristicilor produselor din litigiu, Curtea apreciază că expertiza efectuată în cauză constituie o probă a cărei importanță nu poate fi subestimată și care nu poate fi răsturnată pe baza unor analize semantice a conținutului și semnificației termenului de „aditiv” sau „lubrifiant”. Curtea subliniază că unul din principiile fiscalității, conform art. 3 din Codul fiscal este certitudinea impunerii, principiu care presupune „*elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea și sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceștia să poată urmări și înțelege sarcina fiscală ce le revine, precum și să poată determina influența deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale*”. O reglementare fiscală supusă unor interpretări diferite date termenelor „aditiv” sau „lubrifiant” nu poate constitui un temei legal pentru a impune o sarcină fiscală retroactivă, cu consecințe financiare importante pentru acel contribuabil. Curtea admite că anumite produse au caracteristici multiple, care pot conduce la calificarea lor drept „aditivă” sau „lubrifianți”. Dincolo de această dispută asupra semnificației acestor termeni, Curtea consideră că sarcina fiscală nu poate depinde decât de interpretări publice prezentate de legiuitor sau de autoritățile competente să clarifice reglementările fiscale în domeniu, prin emiterea de norme de aplicare sau de interpretare având caracter oficial. De aceea, Curtea nu va analiza conținutul și semnificația date în cauză termenelor „aditiv” sau „lubrifiant”, apreciind că sarcina fiscală a reclamantei nu poate fi stabilită pe baza definițiilor date în dicționare sau în alte lucrări de specialitate - al căror scop este total străin și independent de materia fiscală.

În al doilea rând, Curtea subliniază că o astfel de analiză nu poate fi influențată nici de mențiunile din facturile de achiziție a produselor din litigiu sau de pe declarațiile vamale de import, și nici de conținutul publicității făcute cu privire la aceste produse. Caracteristicile tehnice ale produsului analizat nu pot depinde de conținutul eronat sau eventual înșelător al prezentării acestui produs, astfel cum ar rezulta din facturi, declarații vamale sau anunțuri publicitare, întrucât astfel de înscrisuri nu au aptitudinea de a proba - din punct de vedere științific - caracteristicile tehnice ale produsului respectiv

Având în vedere aceste precizări, Curtea reamintește că prin expertiza efectuată în cauză, s-a reținut că produsele în litigiu nu sunt carburanți și nici aditivi, fiind destinate utilizării:

- pentru prevenirea congelării, scăzând temperatura de congelare;
- pentru prevenirea coxării injectoarelor și curățarea acestora;
- pentru protecția motoarelor prin prevenirea depunerii de produse reziduale de ardere (zgură, cenușă), în interiorul motorului (cilindrii, camere de ardere, scaune supape etc);
- pentru reducerea noxelor prin neutralizarea substanțelor nocive produse în timpul arderii carburantului.

Conform expertizei, produsele importate de reclamantă nu sunt aditivi, deoarece nu ameliorează calitățile combustibile ale carburanților (cifra octanică,

indice diesel, putere calorică) și nu le adaugă noi calități, ci se utilizează pentru protecția motoarelor, scăderea temperaturii de congelare și reducerea noxelor. Conform expertizei, aceleași produse nu sunt nici carburanți; întrucât nu posedă proprietățile specifice carburanților și nici aditivi, deoarece nu se utilizează pentru modificarea calității carburanților. Codurile acestor produse nu se regăsesc între cele ale uleiurilor minerale pentru care se datorează accize stabilite de art. 175 alin. 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Tot conform expertizei, aceste produse se introduc în carburanți în cantitate foarte mică (sub 0,5%), așa încât nu măresc volumul total al carburanților. Utilizarea produselor achiziționate de reclamantă ca și carburanți nu ar fi nici utilă, datorită prețurilor mult mai mari decât ale benzinei și motorinei per kilogram. Produsele 3811.90.00 și 3811.90.01 nu se regăsesc nici în art. 2 alin. 1 al Directivei nr. 94/74/CE a Comisiei Europene, prin care se stabilesc denumirile și codurile uleiurilor minerale supuse accizării.

Curtea consideră lipsit de relevanță faptul că expertiza nu a stabilit caracteristicile tehnice ale produselor analizate decât în mod indirect, susținându-se că fac parte din categoria uleiurilor minerale prevăzute la lit. k (preparate lubrefiante) - codurile 3811 90.00 și 3811 90.01, conform art. 175 alin. 1 din Codul fiscal.

Ca și instanța de fond, Curtea observă că în cauză este relevantă constatarea expertizei cu privire la lipsa calității acestor produse de aditivi sau de carburanți, coroborată cu precizarea scopului pentru care sunt utilizate produsele achiziționate de reclamantă: pentru prevenirea congelării, scăzând temperatura de congelare; pentru prevenirea coxării injectoarelor și curățarea acestora; pentru protecția motoarelor prin prevenirea depunerii de produse reziduale de ardere (zgură, cenușă), în interiorul motorului (cilindrii, camere de ardere, scaune supape etc); pentru reducerea noxelor prin neutralizarea substanțelor nocive produse în timpul arderii carburantului.

Ca și instanța de fond, Curtea concluzionează că aceste mențiuni sunt suficiente pentru a constata că produsele importate de reclamantă nu se încadrează în categoria carburanților, aditivilor accizabili, neaplicându-li-se prevederile art. 26 alin. 5 din OUG nr. 158/2001 și art. 175 alin. 4 și 5 din Legea nr. 571/2003.

În concluzie, față de aceste constatări, Curtea retine temeinicia soluției de anulare a actelor administrativ fiscale contestate de reclamantă, aceasta nedatorând accize și taxa pe valoarea adăugată aferentă acestora, și nici accesoriile stabilite la aceste obligații fiscale principale, pentru considerentele arătate mai sus.

Având în vedere cele arătate mai sus, Curtea apreciază că soluția Tribunalului Arad este temeinică și legală sub acest aspect, urmând a fi respinse ca nefondate, în temeiul art. 312 al. 1 Cod de Procedură Civilă, recursurile formulate de pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și Autoritatea Națională a Vămirilor împotriva sentinței civile nr. 810/28.04.2010, pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr. 2002/108/2009.

Având în vedere dispozițiile art. 274 alin. 1 Cod de Procedură Civilă, conform cărora „*partea care cade în pretentiuni va fi obligată, la cerere, să plătească cheltuielile de judecată*”, ținând seama că s-a constatat caracterul nefondat al recursurilor, Curtea va obliga pârâtele recurente Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și Autoritatea Națională a Vămirilor la plata cheltuielilor judiciare efectuate de reclamant, respectiv la plata sumei delei (RON), reprezentând contravaloarea onorariului de avocat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :**

Respinge recursurile formulate de pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale și Autoritatea Națională a Vămirilor împotriva sentinței civile nr....., pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr./2009.

Obligă recurenta la plata sumei de lei către reclamant, cu titlul de cheltuieli de judecată în recurs.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din .

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

JUDECĂTOR

GREFIER